

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka, paturot spēkā atkāpes attiecībā uz pasākumiem, lai novērstu secīgu uz noteiktu laiku ar periodiski nodarbinātajiem izpildītājmākslas nozares darbiniekiem noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku ⁽¹⁾ pielikuma 5. klauzulā paredzētos pienākumus;
- piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Paturot spēkā atkāpes attiecībā uz pasākumiem, lai novērstu secīgu uz noteiktu laiku ar periodiski nodarbinātajiem izpildītājmākslas nozares darbiniekiem noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu, Luksemburga ir pārkāpusi pamatnolīguma 5. klauzulu.

Komisija uzskata, ka Luksemburgas tiesībās nav paredzēts neviens objektīvs iemesls, kas ļautu novērst secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu attiecībā uz šo darba ņēmēju kategoriju, un tas esot attiecīgā pamatnolīguma 5. klauzulas 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums.

⁽¹⁾ OV L 175, 43. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 23. maijā iesniedza Högsta förvaltningsdomstol (Zviedrija) – Pensioenfonds Metaal en Technie/Skatteverket

(Lieta C-252/14)

(2014/C 235/15)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta förvaltningsdomstol

Pamatlietas puses

Prasītājs: Pensioenfonds Metaal en Technie

Atbildētājs: Skatteverket

Prejudiciālais jautājums

Vai ar LESD 63. pantu netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru par sabiedrības rezidentes dividendēm, ja akcionārs ir citas dalībvalsts rezidents, tiek ieturēts nodoklis ienākumu gūšanas vietā, savukārt, par šādām dividendēm, ja tās tiek izmaksātas akcionāram rezidentam, uzliek nodokli, ko aprēķina, izmantojot vienotu likmi, par bāzi ņemot fiktīvu peļņu un, kuram laika gaitā būtu jāatbilst parastam nodokļa ieturējumam no ienākumiem no kapitāla?

Prasība, kas celta 2014. gada 28. maijā – Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-263/14)

(2014/C 235/16)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – R. Passos, A. Caiola un M. Allik)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2014. gada 10. marta Lēmumu 2014/198/KĀDP par to, lai parakstītu un noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Tanzānijas Savienoto Republiku par nosacījumiem attiecībā uz aizdomās turētu pirātu un ar tiem saistītā atsavinātā īpašuma nodošanu no Eiropas Savienības vadītajiem jūras spēkiem Tanzānijas Savienotajai Republikai ⁽¹⁾;
- saglabāt Padomes 2014. gada 10. marta Lēmuma 2014/198/KĀDP iedarbību līdz tā aizstāšanas brīdim;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Parlaments uzskata, ka Padomes 2014. gada 10. marta Lēmumu 2014/198/KĀDP par to, lai parakstītu un noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Tanzānijas Savienoto Republiku par nosacījumiem attiecībā uz aizdomās turētu pirātu un ar tiem saistītā atsavinātā īpašuma nodošanu no Eiropas Savienības vadītajiem jūras spēkiem Tanzānijas Savienotajai Republikai, nav spēkā, jo tas nav saistīts tikai ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kā ir skaidri paredzēts LESD 218. panta 6. punkta otrajā daļā.

Eiropas Parlaments uzskata, ka Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Tanzānijas Savienoto Republiku tāpat ir saistīts ar policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, šādi ietverot jomas, kurām ir piemērojama parastā likumdošanas procedūra.

Līdz ar to šis Nolīgums esot bijis jānoslēdz ar LES 37. panta un LESD 82. un 87. panta materiālo juridisko pamatu, iepriekš saņemot Eiropas Parlamenta piekrišanu atbilstoši LESD 218. panta 6. punkta otrās daļas a) punktu.

Šo iemeslu dēļ Padome, Nolīguma noslēgšanai neizvēloties pareizu juridisko pamatu, esot pārkāpusi Līgumus.

Turklāt Eiropas Parlaments uzskata, ka Padome ir pārkāpusi LESD 218. panta 10. punktu, jo tā nav pilnīgi un nekavējoties informējusi Parlamentu visos sarunu par Nolīguma noslēgšanu un noslēgšanas posmos.

Gadījumam, ja Tiesa atceļ apstrīdēto lēmumu, Eiropas Parlaments tomēr piedāvā Tiesai īstenot savu rīcības burvību, saglabājot apstrīdētā lēmuma iedarbību atbilstoši LESD 264. panta otrajai daļai līdz tā aizstāšanas brīdim.

⁽¹⁾ OV L 108, 1. lpp.